

Jannetje Johanna (Hannie) Schaft werd geboren op 16 september 1920 in Bloemendaal. Ze was een gewoon meisje zoals er voor de oorlog duizenden in Nederland leefden. Zij was beschermd door haar ouders opgevoed, ze leefde geïsoleerd en had weinig vrienden. In 1938 ging ze rechten studeren in Amsterdam, waar ze haar geïsoleerde bestaan opgaf. Met het sterke rechtvaardigheidsgevoel dat ze van haar ouders had meegekregen, ging ze tekeer tegen alles wat onrecht in de wereld was.

Zo ook tegen het onrecht wat Joden trof door toedoen van de Duitse bezetter. Toen deze van alle studerenden in 1943 een loyaliteitsverklaring eisten, was dit het einde voor de rechtenstudie van Hannie Schaft. Op twee en twintigjarige leeftijd kwam Hannie Schaft in het Haarlemse verzet terecht. Al in 1942 wist Hannie Schaft meerdere malen persoonsbewijzen te bemachtigen, die ze aan een studie genoten overhandigde om ze te laten vervalsen voor joodse onderduikers en verzetsstrijders. In 1943 liet ze twee joodse studiegenoten onderduiken bij haar ouders. In het voorjaar van 1943 sloot ze zich aan bij de Haarlemse afdeling van de Raad van Verzet.

Aanvankelijk verrichtte Hannie Schaft veel koeriersdiensten, maar later raakte ze betrokken bij tal van verzetsacties. Bij een actie waarbij Hannie Schaft de Zaanse politiecommandant W. Ragut neerschoot, raakte Jan Bonekamp dodelijk gewond. Voordat hij stierf wisten de Duitsers echter nog enkele adressen los te krijgen, waaronder dat van Hannie Schaft. Geraakt door de dood van Bonekamp raakte Hannie Schaft in een diepe inzinking. Alleen de gevaarlijkste klussen wilde ze nog doen. Omdat het te gevaarlijk was om bij haar ouders te blijven wonen, dook ze onder in Haarlem. In het verzet werkte ze veel samen met Truus Oversteegen, onder meer door verscheidene koeriersdiensten voor de Velsense Binnenlandse Strijdkrachten te verrichten.

Op 21 maart 1945 werd ze gearresteerd bij een controle. Ze was op dat moment in het bezit van illegale kranten, waaronder 'De Waarheid'. Na haar arrestatie bracht een Duitse officier Hannie Schaft in verband met 'het meisje met het rode haar', dat bij zoveel aanslagen en sabotage acties betrokken was geweest. Enkele weken later werd ze gefusilleerd in de duinen bij Overveen, ondanks de afspraak van de Duitsers met de Binnenlandse Strijdkrachten om geen mensen meer te executeren.

Op 27 november 1945 werd Hannie Schaft onder grote belangstelling, en in aanwezigheid van de koninklijke familie, als eerste begraven op de Erebegraafplaats te Bloemendaal. Deze begraafplaats was aangelegd in de Kennemerduinen, het gebied

waar Hannie Schaft en meer dan 100 andere verzetsmensen door de Duitsers werden gefusilleerd. Op de eenvoudige grafsteen staat, onder haar naam, de tekst: 'Zij diende'.

Ze ontving na de oorlog postuum het Verzetskruis.

Toen bij de oprichting van een nieuwe groep in Almere bekend werd dat de groep een plek kreeg in de Verzetswijk is er voor gekozen de naam Hannie Schaft

te gaan dragen. Uiteindelijk is de groep terechtgekomen in het Hannie Schaft Park, in het Bos der Onverzettelijke wat hier deel van uit maakt.

Meer informatie

[Hannie Schaft - Wikipedia](#)

[Scouting Hannie Schaft Almere](#)

[Hannie Schaft \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[Jannetje Johanna Schaft | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)

[Schaft, J.J. | Onderscheidingen | Defensie.nl](#)

Foto: Padvinders en Padvindsters bij het graf van Hannie Schaft 1946. [\(12\) Facebook](#)